

ACCOUNTANCY
EUROPE.

Tradus de:

ÎNCREDERE ȘI INTEGRITATE: ROLUL ACTORILOR ECOSISTEMULUI CORPORATIV ÎN PREVENIREA DEZINFORMĂRII ECOLOGICE (GREENWASHING)

Document informativ

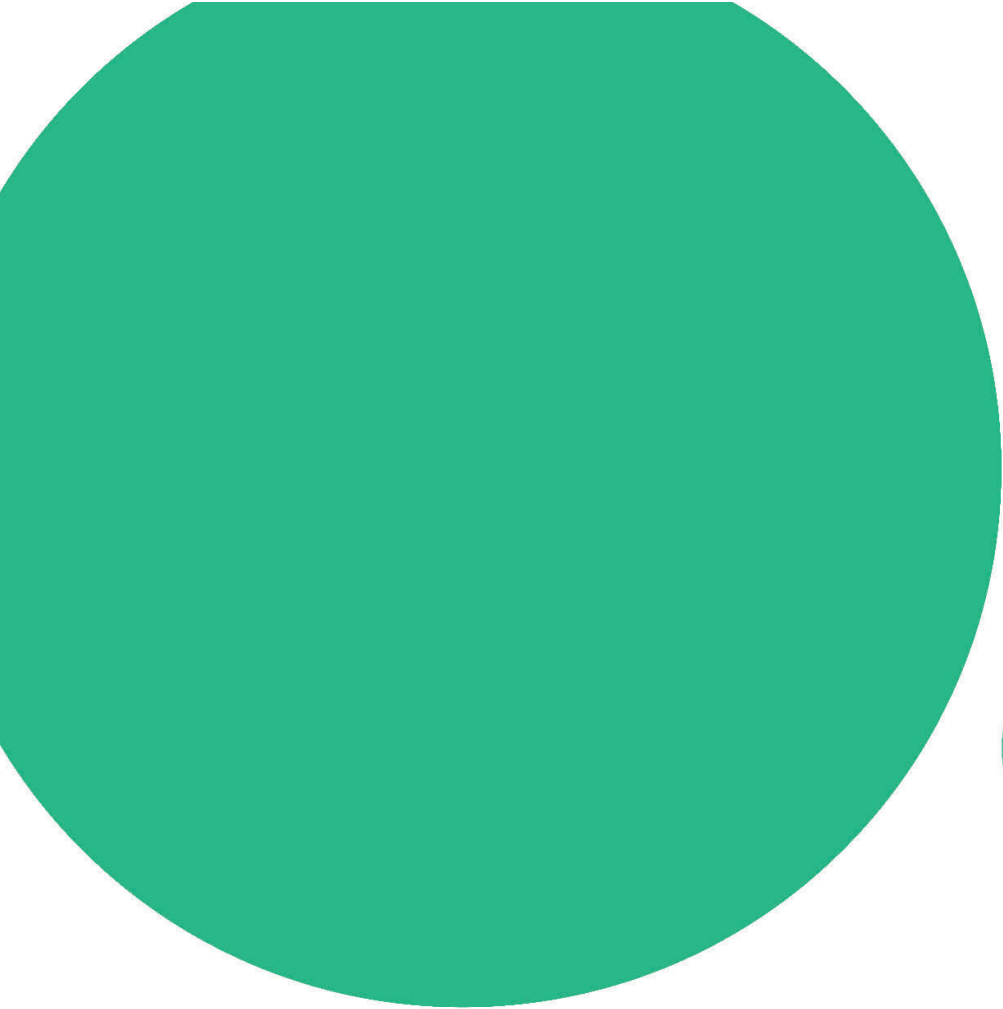
Această publicație reprezintă traducerea unui document publicat inițial de Accountancy Europe în februarie 2026, intitulat Trust and Integrity: The Role of Corporate Ecosystem Actors in Preventing Greenwashing.

Traducerea a fost realizată în întregime sub răspunderea CECCAR. Accountancy Europe nu își asumă nicio responsabilitate pentru conținutul documentului sau pentru acuratețea traducerii. În cazul unor neclarități, cititorul trebuie să consulte versiunea originală în limba engleză, care poate fi descărcată gratuit de pe website-ul Accountancy Europe.

Nu este permisă reproducerea, integrală sau parțială, a documentelor emise de Accountancy Europe în limba originală sau traduse fără a obține acordul prealabil în scris de la Accountancy Europe la info@accountancyeurope.eu.

IEWS.

**GUVERNANȚĂ CORPORATIVĂ
FEBRUARIE 2026**

ASPECTE PRINCIPALE

Dezinformarea ecologică (greenwashing) reprezintă o preocupare persistentă care a evoluat și a căpătat importanță de-a lungul anilor datorită mediului de reglementare în continuă dezvoltare, controlului sporit al investitorilor și așteptărilor publicului în ceea ce privește mediul de afaceri.

Documentul analizează modul în care diferiți actori ai ecosistemului corporativ pot identifica și atenua riscurile de dezinformare ecologică (greenwashing). Acesta demonstrează că prevenirea dezinformării ecologice (greenwashing) depinde de coordonarea rolurilor și responsabilităților actorilor din întreprinderi.

CUPRINS

Introducere	1
Obiectiv	1
Ce este dezinformarea ecologică (greenwashing)?	1
Limitări ale definiției.....	1
Înțelegerea dezinformării ecologice (greenwashing): cauze și riscuri.....	1
Studii de caz	2
Rolul guvernanței corporative în prevenirea riscurilor de dezinformare ecologică (greenwashing)	3
Cele trei linii de apărare: un cadru general pentru combaterea dezinformării ecologice (greenwashing)	3
Rolul membrilor consiliului	4
Rolul CEO și al conducerii	4
Rolul directorului executiv pentru durabilitate (sau al unui echivalent al acestuia)	5
Rolul CFO (sau al unui echivalent al acestuia)	5
Rolul gestionării riscurilor/controlarelor interne	5
Rolul profesioniștilor în conformitate	6
Rolul altor părți interesate interne	6
Rolul auditorilor interni	6
Rolul comitetelor de audit.....	7
Rolul asigurării externe	7
Asigurarea bazată pe risc și detectarea dezinformării ecologice (greenwashing)	8
Cadrul juridic și dincolo de acesta.....	8
Concluzie	9

INTRODUCERE

Termenul „dezinformare ecologică (greenwashing)” este relativ nou, dar comportamentul care stă la baza sa nu este. Acesta reflectă concepte juridice stabilite de mult timp, cum ar fi prezentarea eronată, înșelăciunea sau fraudă, aplicate în contextul durabilității. Cu toate acestea, reglementările în continuă dezvoltare, controlul sporit al investitorilor și așteptările publice ridicate au transformat dezinformarea ecologică (greenwashing) într-o problemă complexă pentru guvernarea corporativă, transparență și responsabilitate, care necesită atenția factorilor de decizie.

Cele mai recente modificări ale legislației UE în ceea ce privește durabilitatea conform agendei destinate simplificării transferă mai multă responsabilitate asupra raportării voluntare în materie de durabilitate. Acest lucru poate crea riscuri cum ar fi „selectarea preferențială”. Solicitarea de informații privind durabilitatea va persista, întrucât investitorii și alte părți interesate continuă să se bazeze pe acestea pentru alocarea capitalului și luarea deciziilor.

Raportarea voluntară de înaltă calitate poate construi încrederea și recompensa comportamentul responsabil. Fără standarde și asigurări clare, aceasta riscă să fie nefiabilă, greu comparabilă și vulnerabilă la dezinformarea ecologică (greenwashing). Cu o reglementare mai puțin restrictivă, clarificarea bunei guvernante și a rolurilor consiliilor și ale altor actori este mai importantă ca niciodată. Aprofundarea înțelegerii și detalierea îndrumărilor în acest domeniu rămân esențiale.

OBIECTIV

Publicația își propune să le demonstreze factorilor de decizie că atenuarea riscurilor de dezinformare ecologică (greenwashing) necesită o abordare sistemică. Examinăm modul în care diferiții actori din ecosistemul corporativ pot identifica și atenua riscurile de dezinformare ecologică (greenwashing), explicând modul în care fiecare dintre acestea contribuie la protejarea integrității prezentărilor de informații privind durabilitatea.

În timp ce publicul-țintă principal este reprezentat de factorii de decizie, documentul oferă, de asemenea, îndrumări pentru actorii din întreprinderi în ceea ce privește identificarea și atenuarea riscurilor de dezinformare ecologică (greenwashing) în raportarea în materie de durabilitate. Această lucrare se concentrează în principal asupra companiilor mari cu structuri de guvernare bine dezvoltate. Întreprinderile mai mici pot aplica aceleași principii în mod proporțional, adaptându-le la circumstanțele lor. Subiectele de bază rămân relevante chiar și atunci când controalele interne și cadrele generale privind riscul sunt mai puțin dezvoltate.

CE ESTE DEZINFORMAREA ECOLOGICĂ (GREENWASHING)?

LIMITĂRI ALE DEFINIȚIEI

Nu există o definiție obligatorie a dezinformării ecologice (greenwashing) la nivelul UE¹. Lipsa unei definiții a dezinformării ecologice (greenwashing) convenite de comun acord creează o ambiguitate care împiedică reglementarea eficientă, slăbește aplicarea legislației și riscă să submineze eforturile în ceea ce privește durabilitatea. Fără o înțelegere clară și consecventă, părțile interesate interpretează conceptul în mod diferit, ceea ce conduce la abordări fragmentate și lacune care permit ca practicile înșelătoare să persiste.

Ca o definiție de lucru în scopul acestui document, considerăm că „dezinformarea ecologică (greenwashing)” este acțiunea sau riscul de a prezenta eronat sau de a denatura – fie intenționat, fie neintenționat – caracteristicile, performanța sau impactul în materie de durabilitate ale unei organizații, activități sau produs, prin omisiune, exagerare sau inconsecvență, într-un mod care ar putea induce în eroare părțile interesate sau ar putea denatura procesul decizional.

ÎNȚELEGEREA DEZINFORMĂRII ECOLOGICE (GREENWASHING): CAUZE ȘI RISCURI

Dezinformarea ecologică (greenwashing) apare adesea dintr-un amestec de ambiguitate legată de definire, lacune în materie de reglementare, suprareglementare, comportament corporativ inadecvat sau lipsit de etică (a se vedea anexa noastră [privind tipurile de dezinformare ecologică \(greenwashing\)](#)). Acești factori sunt amplificați de o cerere crescută în ceea ce privește transparența în practicile de raportare a durabilității de către întreprinderi. Chiar și fără obligații imperative, se așteaptă tot mai mult ca entitățile să-și alinieze relațiile legate de durabilitate la practicile și strategia de afaceri reale.

¹ La solicitarea Comisiei Europene (CE), Autoritățile de Supraveghere Europene (AES) [au furnizat](#) următoarea interpretare a dezinformării ecologice (greenwashing): „o practică prin care afirmațiile, declarațiile, acțiunile sau comunicările legate de durabilitate nu reflectă în mod clar și fidel profilul privind durabilitatea de bază al unei entități, al unui produs financiar sau al serviciilor financiare. Această practică îi poate induce în eroare pe consumatori, investitori sau alți participanți de pe piață”.

Există, de asemenea, o convingere generală că „ecologic” înseamnă automat moral. Ca răspuns, multe companii își pot ajusta mesajele pentru a părea nu doar că au succes pe plan financiar, ci și că sunt responsabile din punct de vedere social și în ceea ce privește mediul. Acest lucru este realizat cu scopul de a câștiga încrederea părților interesate și de a atrage consumatori și investitori.

Dezinformarea ecologică (greenwashing) poate apărea în raportarea în materie de durabilitate, în materialele de marketing, în etichetarea produselor, pe site-urile web, în publicitate, manifestările investitorilor și alte relații voluntare sau informale. Aceasta ia adesea forma unor declarații vagi sau exagerate, a unor ilustrații sugestive, a unor obiective ambițioase privind durabilitatea fără alocarea adecvată a resurselor sau a unor prezentări de informații selective. O astfel de comunicare îi poate induce în eroare pe consumatori, clienți sau partenerii comerciali, afectând lanțul valoric și societatea în general.

De asemenea, astfel de practici pot declanșa riscuri serioase privind afacerile, inclusiv prejudicii de ordin juridic, financiar, operațional și legate de reputație. Relatările înșelătoare legate de durabilitate, chiar dacă sunt nereglementate, pot totuși expune companiile la răspundere dacă astfel de declarații sunt inconsecvente cu strategia corporativă sau induc în eroare părțile interesate. Investitorii și actorii societății civile examinează tot mai mult prezentările de informații privind durabilitatea, identificând inconsecvențe între rapoartele publice și relatările mai extinse ale întreprinderilor.

În calitate de administratori ai capitalului, investitorii solicită informații fiabile, comparabile și supuse verificării, în special cu privire la riscurile climatice și cele legate de biodiversitate. Actorii societății civile folosesc, de asemenea, litigiile și campaniile publice pentru a determina responsabilitatea.

Una dintre cele mai dăunătoare consecințe este erodarea încrederii părților interesate. Odată ce a fost pierdută credibilitatea, investitorii și clienții se retrag. Capitalul este alocat eronat, iar capacitatea companiei de a determina o transformare semnificativă în materie de durabilitate este subminată grav.

STUDII DE CAZ

Mai multe cazuri semnificative ilustrează spectrul dezinformării ecologice (greenwashing) de la declarațiile de marketing înșelătoare la declarațiile privind investițiile înșelătoare și consecințele cu care se confruntă întreprinderile atunci când relatările legate de durabilitate nu se aliniază la realitate.

- 1) **Autoritatea Italiană** privind Concurența i-a aplicat [o amendă de 1 milion €](#) unui important comerciant cu amănuntul din domeniul fast-fashion după ce a stabilit că declarațiile privind mediul de pe site-ul web al companiei au fost vagi, exagerate sau înșelătoare. S-a constatat că aserțiunile privind durabilitatea și caracterul reciclabil al produselor au supraestimat beneficiile reale pentru mediu. Comerciantul cu amănuntul s-a confruntat cu o aplicare similară a legislației în Franța în același an. **Autoritățile franceze i-au aplicat o amendă de 40 milioane €** pentru practici comerciale înșelătoare, inclusiv declarații privind mediul nefondate. În ambele cazuri, autoritățile au solicitat, de asemenea, revizuirii ale comunicărilor de marketing privind mediul.
- 2) **Autoritatea** pentru publicitate din Marea Britanie [a hotărât](#) că materialele publicitare ale unui grup bancar major erau înșelătoare. Hotărârea a vizat o postare de pe LinkedIn și un panou publicitar care promovau angajamentul băncii față de protecția mediului, care sugerau investiții substanțiale în energia regenerabilă. Autoritatea a constatat că reclama contrazicea raportul în materie de durabilitate al companiei din 2023, care arăta o finanțare continuă a industriilor cu emisii de gaze cu efect de seră ridicate echivalentă cu 32,8 milioane tone de CO₂. Prin omiterea acestor informații semnificative, materialele publicitare au creat o impresie falsă privind contribuția băncii la tranziția energetică. Autoritatea a interzis postarea înșelătoare de pe LinkedIn, solicitându-i companiei să se abțină de la prezentarea unor declarații privind mediul inechitabile în materialele publicitare viitoare.
- 3) **Curtea de Apel de la Paris a hotărât** că materialele publicitare ale unei mari companii de petrol și gaze erau înșelătoare pentru consumatorii săi. Compania susținea că plasează „protecția mediului în centrul” strategiei sale, stabilindu-și, de asemenea, ambiția de a atinge zero emisii de CO₂ până în 2050. Curtea a constatat că aceste declarații nu erau consecvente cu creșterea continuă de către companie a producției și a investițiilor sale în petrol și gaze naturale. Hotărârea i-a impus companiei să oprească publicitatea ilegală în termen de o lună și să afișeze hotărârea pe site-ul său timp de 180 de zile. Nerespectarea acesteia ar duce la o amendă zilnică.
- 4) Campania de publicitate a unei companii energetice care își promova serviciile în domeniul energiei regenerabile adresate altor companii (B2B) [a fost vizată de o plângere](#) care susținea că aceasta îi induce în eroare pe consumatori cu privire la impactul general al companiei asupra mediului. Autoritatea pentru publicitate britanică a hotărât că era puțin probabil ca reclama să fie interpretată ca reprezentând operațiunile mai ample ale companiei, menționând că aceasta se concentra pe un singur client, iar detaliile reclamei puteau fi accesate numai de factorii de decizie ai afacerii. Prin urmare, plângerea nu a fost susținută. Acest caz ilustrează complexitatea dezinformării ecologice (greenwashing), arătând modul în care contextul, audiența și nuanța mesajelor pot influența măsura în care o declarație este considerată înșelătoare. El subliniază că evaluarea cazurilor de dezinformare ecologică (greenwashing) nu este întotdeauna simplă.

ROLUL GUVERNANȚEI CORPORATIVE ÎN PREVENIREA RISCURILOR DE DEZINFORMARE ECOLOGICĂ (GREENWASHING)

Protejarea integrității declarațiilor legate de durabilitate și prevenirea dezinformării ecologice (greenwashing) este o responsabilitate comună la nivelul întregii companii. Consiliul de administrație, CEO-ul, CFO-ul, conducerea executivă, funcțiile de control intern și privind riscul, echipele din domeniul conformității, auditul intern și comitetul de audit au fiecare roluri distincte, dar interconectate, în supravegherea, gestionarea și atenuarea riscurilor de dezinformare ecologică (greenwashing). Aceste responsabilități sunt structurate pe baza modelului Celor trei linii de apărare, care clarifică responsabilitatea la nivelul acestor funcții și sprijină furnizarea unor prezentări de informații privind durabilitatea fiabile, consecvente și credibile.

CELE TREI LINII DE APĂRARE: UN CADRU GENERAL PENTRU COMBATerea DEZINFORMĂRII ECOLOGICE (GREENWASHING)

În prima linie, CEO-ul și conducerea executivă sunt responsabili pentru implementarea strategiei, asigurarea coordonării interfuncționale și integrarea unei culturi a integrității în întreaga companie. CFO-ul, care lucrează cu alte funcții, este de obicei responsabil pentru asigurarea faptului că prezentările de informații privind durabilitatea sunt susținute de sisteme robuste, date exacte și probe verificabile.

A doua linie – care cuprinde funcțiile privind controlul intern, riscul și conformitatea – sprijină conducerea prin monitorizarea conformității cu politicile și reglementările, identificarea vulnerabilităților și asigurarea consecvenței dintre prezentările de informații privind durabilitatea și practicile reale.

A treia linie, prin intermediul auditului intern și al comitetului de audit, asigură supravegherea și asigurarea independente în ceea ce privește eficacitatea guvernancei și controlului, precum și fiabilitatea prezentărilor de informații privind durabilitatea.

Consiliul stabilește tonul și direcția generale, definește scopul și strategia și exercită supravegherea la nivelul tuturor celor trei linii. Asigurarea externă consolidează în continuare credibilitatea și încrederea părților interesate.

Guvernanța eficientă funcționează ca un sistem integrat, toți actorii colaborând pentru a gestiona riscurile și a menține încrederea la nivelul tuturor formelor de prezentare a informațiilor. Raportarea în materie de durabilitate generează un accent suplimentar pentru colaborarea interfuncțională și responsabilitatea comună extinsă.

Cele trei linii de apărare: un cadru general pentru combaterea dezinformării ecologice (greenwashing)

Conducerea executivă

Furnizează leadership și supraveghere pentru a asigura îndeplinirea obiectivelor în materie de durabilitate.

Funcțiile de gestionare a riscurilor, de control intern și privind conformitatea

Susțin conducerea prin monitorizarea conformității, gestionarea riscurilor și asigurarea consecvenței dintre prezentările de informații privind durabilitatea și practicile reale.

Auditul intern

Asigură revizuirea și asigurarea independente și obiective cu privire la declarațiile și practicile în materie de durabilitate.

Consiliul

Stabilește tonul și direcția, definește scopul și strategia și supraveghează toate cele trei linii. Asigurarea externă consolidează credibilitatea și încrederea părților interesate.

ROLUL MEMBRILOR CONSILIULUI²

Dezinformarea ecologică (greenwashing) reprezintă un risc crescut pentru consilii deoarece supravegherea informațiilor privind durabilitatea rămâne mai puțin matură decât raportarea financiară, deși acest aspect se îmbunătățește. Consiliile trebuie să privească dincolo de prezentările de informații financiare tradiționale și să trateze durabilitatea ca parte integrantă a peisajului general compus din riscurile și oportunitățile companiei.

În acest context, consiliile sunt responsabile pentru exercitarea unei supravegheri eficiente prin provocarea și sprijinirea conducerii pentru a implementa procese și controale eficiente spre a se asigura că declarațiile privind durabilitatea sunt exacte, consecvente cu conduita și obiectivele companiei și nu induc în eroare părțile interesate. În timp ce execuția îi revine conducerii, consiliile trebuie să supravegheze în mod activ, să pună sub semnul întrebării și să obțină asigurare în ce privește faptul că aceste măsuri de protecție funcționează eficient.

Această supraveghere se extinde dincolo de raportarea obligatorie în materie de durabilitate pentru a acoperi prezentările de informații voluntare și alte declarații privind durabilitatea, care trebuie să fie în mod egal credibile, bazate pe probe și verificabile. În cazul în care companiile susțin că respectă cadrele generale de raportare stabilite, consiliile trebuie să se asigure că persoanele din conducere au implementat procesele și controalele necesare astfel încât aceste prezentări de informații să fie susținute de sisteme solide și date fiabile.

Atenuarea riscurilor de dezinformare ecologică (greenwashing) în domeniile precum marketingul și etichetarea produselor le impune consiliilor să înțeleagă modul în care relațiile legate de durabilitate sunt elaborate, coordonate și controlate la nivelul funcțiilor. Realizarea acestui lucru poate implica interacțiunea directă cu directorii cum ar fi directorul executiv de marketing (CMO) sau directorul executiv de produs (CPO) pentru a înțelege modul în care declarațiile sunt elaborate, verificate și comunicate. Acest lucru necesită adresarea unor întrebări adecvate conducerii pentru a identifica potențialele vulnerabilități.

Consiliile pot consolida în continuare guvernanta și încrederea prin solicitarea unei asigurări interne sau externe cu privire la prezentările de informații în materie de durabilitate, inclusiv în cazurile în care raportarea privind durabilitatea este voluntară, consolidând astfel atât credibilitatea, cât și reziliența³.

ROLUL CEO ȘI AL CONDUCERII

Conform modelului Celor trei linii de apărare, CEO-ul și conducerea executivă formează împreună prima și a doua linie de apărare. Ca primă linie, conducerea își asumă și gestionează riscurile rezultate din operațiunile de zi cu zi, inclusiv pe cele legate de durabilitate și de dezinformarea ecologică (greenwashing). În calitate de a doua linie, conducerea stabilește și supraveghează cadrele generale de gestionare a riscurilor, privind conformitatea și de control intern pentru a asigura că obiectivele în materie de durabilitate sunt fezabile din punct de vedere operațional, monitorizate eficient și raportate cu acuratețe.

O responsabilitate principală a CEO este de a proteja credibilitatea și integritatea companiei. Companiile se confruntă cu presiuni externe pentru a se prezenta ca lideri în domeniul durabilității, în timp ce relațiile interne pot exagera realizările și minimaliza provocările. Ambele dinamici pot determina comunicări care sunt excesiv de optimiste sau înșelătoare. Prin urmare, rolul CEO și al conducerii este acela de a asigura că relațiile privind durabilitatea sunt echilibrate, credibile și aliniate la performanța reală.

² Structurile consiliilor pot varia între jurisdicții – de exemplu, între sistemele pe un nivel (unitare) și cele pe două niveluri – în funcție de legislația națională și de cadrul general de guvernanta corporativă aplicabil. În sensul prezentei publicații, termenul „consiliu” este folosit ca un descriptor general și nu face distincție între funcțiile executive și cele neexecutive. Cititorii trebuie să fie conștienți de influența pe care cadrele juridice și practicile de piață naționale o pot avea asupra funcționării practice a guvernantei corporative și, prin urmare, sunt încurajați să interpreteze observațiile din lucrare în contextul jurisdicțiilor lor aferente.

Deși acest document se referă la consiliu în termeni generali, este important să fie recunoscut rolul distinct și tot mai influent al directorilor neexecutivi (NED) în promovarea priorităților privind mediul, sociale și de guvernanta (ESG). Numirea directorilor neexecutivi cu specializare în ESG poate consolida supravegherea consiliilor, poate spori calitatea provocărilor în materie de durabilitate și poate contribui la atenuarea riscurilor legate de dezinformarea ecologică (greenwashing). În plus, prin interacțiunea lor cu părțile interesate externe, directorii neexecutivi pot contribui la creșterea încrederii investitorilor și pot consolida credibilitatea generală a organizației în ceea ce privește ESG.

³ Krasodomska, J., Zarzycka, E., Street, D.L., Grabowski, W. (2025), *The impact of companies' trust-building efforts on sustainability reporting assurance quality: insights from Europe*, Meditari Accountancy Research, 15 decembrie 2025, 33 (7): 246–279, <https://doi.org/10.1108/MEDAR-05-2024-2496>; Venter, E.R., Krasodomska, J. (2024), *Research on extended external reporting assurance: An update on recent developments*, Journal of International Financial Management & Accounting, 35, 390–428, <https://doi.org/10.1111/jifm.12200>.

Autenticitatea presupune recunoașterea atât a succeselor, cât și a limitărilor, precum și a provocărilor în reconcilierea obiectivelor de afaceri cu angajamentele privind durabilitatea. Prin prezentarea unei relatări transparente cu privire la compromisuri, riscuri și dificultăți, conducerea construiește încrederea părților interesate și evită riscurile privind reputația legate de dezinformarea ecologică (greenwashing).

CEO-ul și conducerea executivă au responsabilitatea principală de a asigura că angajamentele privind durabilitatea sunt sprijinite din punct de vedere operațional, controlate în mod adecvat și supuse unor procese de asigurare adecvate. Această abordare integrată încorporează durabilitatea în sistemele mai ample de gestionare a riscurilor și de control intern ale companiei, oferind o bază solidă pentru supravegherea de către consiliu, comitetul de audit și practicienii independenți din domeniul asigurării.

ROLUL DIRECTORULUI EXECUTIV PENTRU DURABILITATE (SAU AL UNUI ECHIVALENT AL ACESTUIA)

Rolul directorului executiv pentru durabilitate (CSO) este din ce în ce mai recunoscut ca fiind important din punct de vedere strategic, deși nu este încă universal în cadrul organizațiilor și are argumente pro și contra. În întreprinderile mai mici sau în cele aflate într-un stadiu incipient al parcursului lor în materie de durabilitate, responsabilitățile sunt adesea distribuite între funcțiile existente. În cazul în care există un CSO (sau un echivalent al acestuia), rolul asigură o responsabilitate clară și consolidează coerența în gestionarea oportunităților și riscurilor legate de durabilitate.

CSO-ul are un rol esențial în gestionarea expunerii unei companii la riscurile de dezinformare ecologică (greenwashing). În plus față de conformitate, CSO-ul acționează ca un lider strategic, asigurând faptul că angajamentele privind durabilitatea sunt credibile, bazate pe probe și consecvente atât cu conduita în afaceri, cât și cu așteptările părților interesate.

Făcând parte din comitetul executiv și implicându-se direct în cadrul liniilor de activitate – de la vânzări și marketing până la dezvoltarea de produse – CSO-ul este poziționat în mod unic pentru a detecta unde ar putea apărea declarații exagerate sau înșelătoare. Această perspectivă interfuncțională îi permite CSO să conteste relatările din timp și să trateze potențialele riscuri de dezinformare ecologică (greenwashing).

La nivel de guvernanta, interacțiunea regulată a CSO cu comitetele de audit, privind riscul, remunerarea și nominalizările asigură primirea de către consilii a unei perspective exacte asupra gestionării riscurilor și stimulentele în materie de durabilitate. Astfel, CSO-ul acționează ca o punte esențială între conducere și supraveghere, consolidând capacitatea consiliului de a oferi protecție împotriva prezentărilor de informații înșelătoare.

ROLUL CFO (SAU AL UNUI ECHIVALENT AL ACESTUIA)

Rolul CFO se extinde, mulți dintre aceștia fiind acum responsabili nu doar pentru raportarea financiară, ci și pentru prezentările de informații privind durabilitatea. Pe măsură ce așteptările în ceea ce privește acuratețea și fiabilitatea tuturor raportărilor semnificative cresc, CFO-ul este tot mai des văzut ca paznic, responsabil pentru asigurarea faptului că declarațiile corporative sunt corecte, verificabile și alinate la performanța reală atât în context financiar, cât și în cel legat de durabilitate.

Aceste competențe extinse reflectă rolul CFO în transpunerea parametrilor privind durabilitatea în termeni financiari, integrarea datelor în domeniile ESG în planificarea la nivel de întreprindere și asigurarea faptului că la baza raportării financiare și în materie de durabilitate stau sisteme solide. Deoarece raportarea include din ce în ce mai multe prezentări de informații cu caracter previzional, cum ar fi planurile de tranziție sau angajamentele pentru atingerea țintei de zero emisii de carbon, CFO-ul se confruntă cu noi provocări în evaluarea ipotezelor și proiecțiilor, ceea ce ar putea amplifica riscurile de prezentare eronată sau de dezinformare ecologică (greenwashing).

În multe organizații, CFO-ul este considerat de consilii și de părțile interesate externe ca fiind autoritatea responsabilă pentru calitatea și integritatea raportării corporative.

ROLUL GESTIONĂRII RISCURILOR/CONTROALELOR INTERNE

Gestionarea eficientă a riscurilor, ca parte a celei de-a doua linii de apărare, este esențială pentru prevenirea și atenuarea dezinformării ecologice (greenwashing). Prin urmare, este de așteptat ca funcțiile de gestionare a riscurilor să integreze riscurile de dezinformare ecologică (greenwashing) în cadrul general privind riscul la nivelul întreprinderii, sprijinind conducerea și asigurând în același timp supravegherea și contestarea informațiilor.

Aceasta înseamnă că dezinformarea ecologică (greenwashing) trebuie să fie identificată, evaluată și monitorizată în același mod ca alte riscuri semnificative. Registrele privind riscurile trebuie să surprindă impactul potențial al angajamentelor în materie de durabilitate exagerate, iar strategiile de atenuare trebuie să trateze deficiențele în ceea ce privește controalele, calitatea datelor sau practicile de prezentare a informațiilor. Managerii de risc trebuie să colaboreze îndeaproape cu echipele care se ocupă de liniile de activitate, de conformitate și de durabilitate pentru a asigura faptul că riscurile legate de durabilitate sunt identificate în mod consecvent în cadrul tuturor operațiunilor.

Echipele care se ocupă de riscuri contribuie la evaluarea nevoilor în ceea ce privește asigurarea și definesc controalele pentru a atenua riscurile la nivelul raportării și al ciclului de viață al produselor. Unele companii tratează în mod proactiv dezinformarea ecologică (greenwashing) prin intermediul politicilor specifice⁴ și al controalelor formalizate.

Astfel, gestionarea riscurilor și controalele interne acționează ca o măsură de protecție esențială, asigurând faptul că declarațiile privind durabilitatea sunt credibile, bazate pe probe și susținute de sisteme solide și sporind astfel verificabilitatea informațiilor privind durabilitatea și asigurarea rapoartelor în materie de durabilitate.

ROLUL PROFESIONIȘTILOR ÎN CONFORMITATE

Profesioniștii în conformitate, ca parte a celei de-a doua linii de apărare, au, de asemenea, un rol important în tratarea dezinformării ecologice (greenwashing). În sensul cadrului general de guvernare internă, aceștia asigură faptul că prezentările de informații obligatorii sau voluntare respectă legile și reglementările, precum și politicile și procedurile organizației.

Echipele din domeniul conformității ajută, de asemenea, la asigurarea faptului că organizația are un sistem de gestionare a riscurilor și de control intern eficient și nu este expusă riscului juridic sau de reglementare. Coordonarea cu funcțiile juridică și de audit consolidează mediul de control al companiei.

Important, conformitatea contribuie la asigurarea alinierii comunicărilor externe la procesele și deciziile interne ale companiei. Prezentările de informații publice sunt fundamentate prin integrarea mecanismelor de bază cum ar fi gestionarea riscurilor, rapoartele conducerii, controalele interne și bugetarea, sporind credibilitatea, verificabilitatea și guvernarea solidă.

ROLUL ALTOR PĂRȚI INTERESATE INTERNE

În plus față de conducerea executivă, funcțiile precum marketingul, comunicarea, afacerile publice și relațiile cu investitorii au un rol esențial în asigurarea faptului că declarațiile privind durabilitatea din mesajele externe sunt conforme, credibile și aliniate la procesele interne. Responsabilitățile lor depășesc dispozițiile de reglementare, cuprinzând conștientizarea consecințelor legate de reputație și juridice ale exagerării sau ale relatărilor excesiv de optimiste.

Funcțiile implicate în dezvoltarea produselor, în special în ceea ce privește comunicările de pe ambalaje, specificațiile și materialele privind vânzările, trebuie să asigure faptul că produsele și declarațiile lor sunt verificate și fundamentate în detaliu înainte de a ajunge pe piață.

Responsabilitatea clară în cadrul acestor funcții ajută companiile să reducă riscurile de dezinformare ecologică (greenwashing) și asigură susținerea comunicărilor externe de către procesele și performanța interne.

ROLUL AUDITORILOR INTERNI

Ca parte a celei de-a treia linii de apărare, auditorii interni joacă un rol esențial în asigurarea unui mediu de control privind durabilitatea credibil. Aceștia evaluează proiectarea și eficacitatea controalelor interne legate de durabilitate, identifică inconsecvențele dintre politici și practici, evaluează maturitatea raportării și sprijină conformitatea cu cadrele generale precum ESRS.

Pentru a îndeplini acest rol în mod eficient, auditorii interni trebuie să aibă competența adecvată în materie de durabilitate și să fie la curent cu standardele, riscurile și cele mai bune practici emergente în domeniul durabilității. Activitatea lor nu doar consolidează eforturile privind asigurarea, ci și sprijină procesele de guvernare, ajutând consiliile și conducerea să trateze riscurile de dezinformare ecologică (greenwashing) și alte riscuri legate de durabilitate.

⁴ A se vedea Secțiunea 2.4, <https://aib.ie/content/dam/frontdoor/sustainability/Sustainable-Lending-Framework.pdf>.

ROLUL COMITETELOR DE AUDIT

Ca parte a celei de-a treia linii de apărare, activitatea comitetelor de audit asigură supravegherea independentă a funcțiilor de conducere și de asigurare. Responsabilitățile lor de bază – supravegherea gestionării riscurilor, a controalelor interne, a auditului intern și a integrității raportării companiei – rămân neschimbate. Ceea ce s-a schimbat este semnificația lor în contextul durabilității: pe măsură ce riscurile de dezinformare ecologică (greenwashing) se cristalizează, potențialele consecințe juridice, financiare și legate de reputație au crescut miza pentru o supraveghere eficientă.

În UE, comitetele de audit au acum responsabilități explicite în ceea ce privește raportarea și asigurarea în materie de durabilitate, reflectând noile dispoziții de reglementare⁵. În același timp, competența lor este, de asemenea, înțeleasă într-un sens mai larg: bunele practici impun aplicarea aceleiași diligențe și în cazul prezentărilor de informații legate de durabilitate dincolo de rapoartele obligatorii – inclusiv în rapoartele voluntare, materialele de marketing și alte comunicări publice. Această competență extinsă necesită o examinare mai amănunțită a datelor din domeniul ESG, a cadrelor generale de raportare și a proceselor interne care stau la baza acestora.

Comitetele de audit au un rol esențial în contestarea declarațiilor și prezentărilor de informații legate de durabilitate și în a trage la răspundere conducerea pentru identificarea și gestionarea riscurilor aferente.

Prin aplicarea în cazul datelor și prezentărilor de informații legate de durabilitate a aceleiași rigori ca în cazul raportării financiare, acestea contribuie la asigurarea faptului că declarațiile privind conformitatea cu cadrele generale recunoscute sunt susținute de probe, sisteme și controale solide. Deși acest lucru variază în funcție de jurisdicție, companiile poartă, în general, responsabilitatea pentru acuratețea și calitatea tuturor informațiilor publicate pe piață, indiferent de formatul lor. Aceasta include colaborarea cu auditorii interni și externi, precum și cu practicienii din domeniul asigurării pentru a evalua credibilitatea și fiabilitatea informațiilor privind durabilitatea⁶.

Supravegherea eficientă necesită o coordonare puternică cu alte comitete ale consiliului, inclusiv cu cele responsabile în ceea ce privește riscurile, remunerarea și nominalizările. Comitetele de remunerare și de nominalizare au, de asemenea, un rol esențial prin alinierea stimulentei executive la obiectivele legate de durabilitate, asigurarea competenței consiliului în materie de durabilitate și promovarea unei supravegheri consecvente la nivelul tuturor funcțiilor de guvernare.

ROLUL ASIGURĂRII EXTERNE

Asigurarea externă se situează în afara modelului Celor trei linii de apărare și are un rol esențial în consolidarea credibilității raportării în materie de durabilitate. Practicienii din domeniul asigurării furnizează o evaluare independentă⁷ a respectării de către entitatea raportoare a unui cadru general sau a unor norme de raportare atunci când întocmesc declarațiile privind durabilitatea⁸, reducând astfel riscul de dezinformare ecologică (greenwashing).

⁵ CSRD a extins rolul comitetului de audit dincolo de supravegherea financiară tradițională. Directiva îi impune acestuia să supravegheze integritatea, procesele, riscurile, asigurarea și raportarea în materie de durabilitate. Responsabilitățile sale principale includ:

- Supravegherea procesului de raportare în materie de durabilitate
- Monitorizarea sistemelor interne privind riscurile, controlul și calitatea
- Supravegherea procesului de asigurare, inclusiv selectarea practicienilor din domeniul asigurării sau interacțiunea cu aceștia; evaluarea rezultatului asigurării; asigurarea independenței persoanelor care furnizează servicii de asigurare
- Comunicarea către organismul administrativ/de supraveghere (consiliul sau un echivalent al acestuia)
- Supravegherea pragului de semnificație/pragului de semnificație dublu (CSRD, articolul 3).

⁶ A se vedea documentul Accountancy Europe – *Guvernanța în materie de ESG: recomandări pentru comitetele de audit*.

⁷ Practicienii din domeniul asigurării își desfășoară activitatea în conformitate cu standardele profesionale stabilite. *Standardul Internațional privind Misiunile de Asigurare (ISAE) 3000 (revizuit)* al International Auditing and Assurance Standards Board (IAASB) este utilizat în prezent pe scară largă în practică. ISAE 3000 (revizuit) nu va mai putea fi utilizat pentru misiunile privind informațiile în materie de durabilitate pentru exercițiile financiare care încep la 15 decembrie 2026 sau ulterior acestei date. *Standardul Internațional privind Asigurarea în materie de Durabilitate 5000 (ISSA 5000)*, care este un standard dedicat misiunilor de asigurare privind durabilitatea, este disponibil pentru adoptarea timpurie.

Privind în perspectivă, CE va adopta un standard al UE privind asigurarea limitată până la 1 iulie 2027. Comitetului Organismelor Europene de Supraveghere a Auditului (CEAOB) i s-a solicitat să furnizeze consultanță tehnică cu privire la îmbunătățirile specifice UE la ISSA 5000 și posibilele abateri de la ISSA 5000 care să fie utilizate pentru elaborarea standardului de asigurare al UE.

⁸ CSRD le solicită furnizorilor de asigurări să își exprime opinia cu privire la conformitatea declarațiilor privind durabilitatea cu ESRS, la procesul de identificare a informațiilor raportate în temeiul ESRS, la conformitatea cu o dispoziție privind marcarea, precum și la dispozițiile privind raportarea prevăzute în articolul 8 din Reglementarea privind Taxonomia UE.

ASIGURAREA BAZATĂ PE RISC ȘI DETECTAREA DEZINFORMĂRII ECOLOGICE (GREENWASHING)

Practicienii din domeniul asigurării vor analiza mediul de afaceri general al companiei. În acest context, este esențial să se obișnuiască cu faptul că „tonul la vârf” și mediul de control general stimulează guvernanta și controalele adecvate pentru raportare și alinierea abordării privind asigurarea pentru a trata riscurile potențiale de dezinformare ecologică (greenwashing).

Urmând o abordare bazată pe risc, practicienii din domeniul asigurării se concentrează pe potențialele subiectivisme, omisiuni sau supraestimări care ar indica dezinformarea ecologică (greenwashing). Abordarea bazată pe risc implică luarea în considerare a factorilor de risc de fraudă, și anume presiunea, oportunitățile și raționalizarea⁹, precum și a faptului că controlul intern asupra raportării în materie de durabilitate ar putea necesita în continuare să se dezvolte și să se maturizeze în multe companii.

Raportul de asigurare public al practicianului în domeniul asigurării trebuie să exprime în mod clar concluzia cu privire la informațiile privind durabilitatea raportate de către o entitate raportoare. Atunci când este relevant, auditorul îi raportează, de asemenea, orice probleme importante, de exemplu, punctele slabe ale controalelor interne, direct conducerii, comitetului de audit sau consiliului unei companii într-un raport separat, privat. Acest raport, denumit adesea scrisoare către conducere, poate include constatările legate de CSRD, inclusiv modul în care au fost detectate și atenuate orice riscuri de dezinformare ecologică (greenwashing).

În cele din urmă, obținerea unei asigurări dincolo de cerințele de reglementare este benefică. Asigurarea voluntară demonstrează o guvernanta proactivă și consolidează încrederea părților interesate și sprijină atenuarea riscurilor, inclusiv a riscurilor privind reputația și de reglementare.

CADRUL JURIDIC ȘI DINCOLO DE ACESTA

Asigurarea privind raportarea în materie de durabilitate și evaluarea riscului de dezinformare ecologică (greenwashing) trebuie să fie analizate în sensul cadrului juridic aplicabil, care stabilește așteptările privind tonul, prezentarea și conținutul raportării în materie de durabilitate. În UE, CSRD stabilește un cadru juridic care impune o asigurare limitată¹⁰ în ceea ce privește raportarea în materie de durabilitate și definește domeniul de aplicare al unei misiuni de asigurare.

În temeiul CSRD, practicienii din domeniul asigurării își exprimă opinia cu privire la declarația privind durabilitatea inclusă în raportul anual al conducerii. Alte comunicări legate de durabilitate nu intră în aria de acoperire a asigurării obligatorii, iar practicienii nu verifică automat fiecare declarație posibilă. Astfel, asigurarea sporește încrederea în informațiile privind durabilitatea din aria de acoperire a misiunii de asigurare, dar nu garantează că toate comunicările privind durabilitatea corporativă sunt corecte sau nu conțin dezinformări ecologice (greenwashing).

Dincolo de dispoziția legală a CSRD, auditorii statuari, care pot, de asemenea, efectua misiuni de asigurare privind durabilitatea, își exprimă opinia cu privire la situațiile financiare și la măsura în care raportul conducerii este consecvent cu acele situații financiare. În cadrul acestui „exercițiu privind consecvența”, auditorii analizează dacă alte informații din raportul anual al companiei sunt consecvente cu situațiile financiare și semnalează orice discrepanțe față de materialul auditat. Acest lucru poate ajuta, de asemenea, la identificarea discrepanțelor care pot indica prezentări de informații privind durabilitatea înșelătoare sau inconsecvente.

⁹ „Triunghiul fraudei” este un cadru general conceptual comun în audit.

¹⁰ Asigurarea privind raportarea în materie de durabilitate poate fi furnizată fie printr-o misiune de asigurare limitată, fie prin una de asigurare rezonabilă. Într-o **misiune de asigurare limitată**, practicianul efectuează proceduri pentru a înțelege procesul utilizat pentru a compila informațiile raportate și a identifica domeniile în care poate apărea o denaturare semnificativă. Practicianul desfășoară apoi interviuri și proceduri analitice, de exemplu, analizarea datelor la un nivel mai agregat. Dacă practicianul identifică o potențială denaturare semnificativă, sunt efectuate activități suplimentare. Ca rezultat, practicantul exprimă o concluzie despre informații într-o formă negativă.

Principala diferență dintre misiunile de asigurare limitată și cele de asigurare rezonabilă constă în **efortul** depus de furnizorul de servicii de asigurare în desfășurarea activității. **Asigurarea rezonabilă**, efectuată de obicei într-un audit al situațiilor financiare, este un nivel ridicat de asigurare, dar totuși nu este o asigurare absolută. Într-o **misiune de asigurare rezonabilă**, practicienii din domeniul asigurării efectuează proceduri diferite și mai extinse și solicită probe suplimentare pe care să își bazeze concluzia, de exemplu, în ceea ce privește testarea controalelor interne, procedurile de eșantionare a datelor și inspectarea probelor de bază ale companiei. A se vedea documentul [Întrebări frecvente: fundamentele asigurării privind raportarea în materie de durabilitate](#) al Accountancy Europe.

CONCLUZIE

Prevenirea dezinformării ecologice (greenwashing) nu este responsabilitatea unui singur actor. Este nevoie de un efort coordonat, la nivel de sistem, în întregul ecosistem corporativ. După cum demonstrează această lucrare, dezinformarea ecologică (greenwashing) este rareori rezultatul eșecului unui singur actor, fiind mai degrabă rezultatul guvernantei fragmentate, al controalelor interne deficitare, al responsabilității neclare și al presiunilor care stimulează relatări excesiv de optimiste. Consiliile, directorii, echipele din domeniul riscului și al conformității, auditul intern, practicienii din domeniul asigurării și multe funcții interne au roluri interconectate în asigurarea faptului că informațiile privind durabilitatea sunt corecte, echilibrate și credibile.

O guvernanță mai puternică, definiții mai clare, procese interne solide și cadre de reglementare consecvente sunt esențiale pentru menținerea integrității în raportarea în materie de durabilitate. Prin adoptarea unei abordări holistice care integrează responsabilitatea în toate liniile de apărare, companiile pot consolida încrederea părților interesate, pot asigura faptul că declarațiile privind durabilitatea reflectă cu adevărat performanța reală și sprijină deciziile privind alocarea eficientă a capitalului.

Factorii de decizie trebuie să prioritizeze un mediu de reglementare clar, coerent și previzibil care permite planificarea pe termen lung, promovează încrederea și consolidează integritatea inițiativelor în materie de durabilitate. De asemenea, aceștia trebuie să promoveze alinierea și consolidarea capacităților în rândul organismelor de reglementare, al normalizatorilor, al legislatorilor și al altor mecanisme de guvernanță externă pentru a spori responsabilitatea și transparența.

DECLINAREA RESPONSABILITĂȚII: Accountancy Europe depune toate eforturile pentru a se asigura, dar nu poate garanta, că informațiile din această publicație sunt corecte și nu ne putem asuma nicio răspundere în raport cu acestea. Încurajăm diseminarea acestei publicații, dacă suntem menționați ca sursă a materialului și există un hyperlink care face trimitere la conținutul nostru original. Dacă doriți să reproduceți sau să traduceți această publicație, vă rugăm să ne trimiteți o cerere la news@accountancyeurope.eu.

 Avenue d' Auderghem 22-28, Brussels, 1040, Belgium accountancyeurope.eu +32(0)2 893 33 60 [Accountancy Europe](https://www.linkedin.com/company/accountancyeurope) accountancyeurope.bsky.social

DESPRE ACCOUNTANCY EUROPE

Accountancy Europe reunește 49 de organizații profesionale din 35 de țări care reprezintă aproape 1 milion de profesioniști contabili, auditori și consilieri. Accountancy Europe transpune experiența sa zilnică în contribuții la dezbaterile de politică publică din Europa și dincolo de granițele acesteia.

Accountancy Europe este în Registrul pentru Transparență al UE (Nr. 4713568401-18).